

מנחות

פרק א'

א' כל המנחות שנקמצו שלא לשמן,
כשרות, אלא שלא עלו לבעלים משום חובה,
חויז ממנחת חוטא ומנחת קנאות.
מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצו שלא
לשמן, נתן בפלי והלך והקטיר שלא לשמן,
או לשמן ושלא לשמן, או שלא לשמן
ולשמן, פסולות. כיצד לשמן ושלא לשמן?
לשם מנחת חוטא ולשם מנחת נדבה. או שלא
לשמן ולשמן? לשם מנחת נדבה ולשם מנחת
חוטא.

ב' אחת מנחת חוטא ואחת כל המנחות
שקמצו זר, אונן, טבול יום, מחוסר בגדים,
מחוסר כיפורים, שלא רחויז ידים ורגלים,
ערל, טמא, יושב, עומד על גבי כלים, על גבי
בהמה, על גבי רגלי חבירו, פסל. קמץ
בשומאל, פסל. בן בתירא אומר: יחזיר, ויחזור
ויקמוץ בקמין.

ג' קמץ ועלה בידו צרור או גרגיר מלח או קורט
של לבונה, פסל, מפני שאמרו: הקומץ היתר
והחסר, פסול. איזהו היתר? שקמצו מבורץ.
וחסר? שקמצו בראשי אצבעותיו. כיצד הוא
עושה? פושט את אצבעותיו על פס ידו.

ד' רבה שמנה, וחסר שמנה, חסר לבונה,
פסולה. הקומץ את המנחה לאכול שנירית
בחויז או פזית משנירית בחויז, להקטיר
קומצה בחויז או פזית מקומצה בחויז, או
להקטיר לבונה בחויז, פסול ואין בו פרת.

מנחות

פרק א'

א' כל המנחות שנקמצו שלא לשמן,
כשרות, אלא שלא עלו לבעלים משום חובה,
חויז ממנחת חוטא ומנחת קנאות.
מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצו שלא
לשמן, נתן בפלי והלך והקטיר שלא לשמן,
או לשמן ושלא לשמן, או שלא לשמן
ולשמן, פסולות. כיצד לשמן ושלא לשמן?
לשם מנחת חוטא ולשם מנחת נדבה. או שלא
לשמן ולשמן? לשם מנחת נדבה ולשם מנחת
חוטא.

ב' אחת מנחת חוטא ואחת כל המנחות
שקמצו זר, אונן, טבול יום, מחוסר בגדים,
מחוסר כיפורים, שלא רחויז ידים ורגלים,
ערל, טמא, יושב, עומד על גבי כלים, על גבי
בהמה, על גבי רגלי חבירו, פסל. קמץ
בשומאל, פסל. בן בתירא אומר: יחזיר, ויחזור
ויקמוץ בקמין.

ג' קמץ ועלה בידו צרור או גרגיר מלח או קורט
של לבונה, פסל, מפני שאמרו: הקומץ היתר
והחסר, פסול. איזהו היתר? שקמצו מבורץ.
וחסר? שקמצו בראשי אצבעותיו. כיצד הוא
עושה? פושט את אצבעותיו על פס ידו.

ד' רבה שמנה, וחסר שמנה, חסר לבונה,
פסולה. הקומץ את המנחה לאכול שנירית
בחויז או פזית משנירית בחויז, להקטיר
קומצה בחויז או פזית מקומצה בחויז, או
להקטיר לבונה בחויז, פסול ואין בו פרת.

מנחות

פרק א'

ל ש ל א פ מ
 ל ל ק ל א פ
 מ ל א ל ל
 פ ו ע פ
 ז ה פ ה ו ב ו
 ו ל ד ש ל
 ו ד ש ל ח
 ל פ ו ב ב כ ח ל פ
 ו ע פ
 ו ש ה פ כ ק
 ה פ ק ב ו ב
 ו ו ח ל א ש ח
 ל ו ב ו ו ב א
 ש ו ב ו ו ח ל
 ז ה ש ה פ
 כ ל ק ה פ ק
 ח ל ו ב ו ו ח
 ל א ש ח ל ב ו
 ו ח ל א ש ו ב
 ו ו ח ל מ ח
 ו ק ש ש ל ו ב
 ו ו ח ל א ש ח
 ל ו ב ו ו ש ל
 א ש ו ב ו ו ש
 ל ז ה ש ק ה פ
 ל פ ב ו ל פ ל
 ו ב פ ז ב ו ז
 ל פ ז ל ו ז ב
 פ ו ב פ
 א ר י ז ה א מ
 ה ק ל ה פ ו
 ע פ ו מ ה ק
 ל ה פ ו ב פ ו
 א ז ו פ ו ב פ
 ל פ ז ו ו פ
 ש א ו מ

מנחות

פרק א'

לאכול שנירית למחר או פזית משנירית
 למחר, להקטיר קומצה למחר או פזית
 מקומצה למחר, או להקטיר לבונה למחר,
 פיגול ותיבין עליו פרת.

זה הפלל: כל הקומץ והנותן בפלי והמהלך
 והמקטיר, לאכול דבר שדרכו לאכול
 ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר – חוץ
 למקומו, פסול ואין בו פרת. חוץ לזמנו, פיגול
 ותיבין עליו פרת.

ובלבד שיקרב המתיר כמצותו. כיצד קרב
 המתיר כמצותו? קמץ בשתיקה ונתן בפלי
 והלך והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ
 לזמנו ונתן בפלי והלך והקטיר בשתיקה, או
 שקמץ ונתן בפלי והלך והקטיר חוץ לזמנו,
 זה הוא שקרב המתיר כמצותו.

הד כיצד לא קרב המתיר כמצותו? קמץ
 חוץ למקומו ונתן בפלי והלך והקטיר חוץ
 לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו ונתן בפלי והלך
 והקטיר חוץ למקומו, או שקמץ ונתן בפלי
 והלך והקטיר חוץ למקומו, מנחת חוטא
 ומנחת קנאות שקמץ שלא לשמן ונתן בפלי
 והלך והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ
 לזמנו ונתן בפלי והלך והקטיר שלא לשמן,
 או שקמץ ונתן בפלי והלך והקטיר שלא
 לשמן, זה הוא שלא קרב המתיר כמצותו.

לאכול פזית בחוץ וכזית למחר, פזית למחר
 וכזית בחוץ, פחצי זית בחוץ וכחצי זית
 למחר, פחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ,
 פסול ואין בו פרת.

אמר רבי יהודה: זה הפלל – אם מחשבת
 הזמן קדמה למחשבת המקום, פיגול ותיבין
 עליו פרת. ואם מחשבת המקום קדמה
 למחשבת הזמן, פסול ואין בו פרת. וחקמים
 אומרים: זה וזה פסול ואין בו פרת.

לאכול פחצי זית ולהקטיר פחצי זית, פשר,
 שאין אכילה והקטרה מיצטרפין.

